

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ОДЕСЬКА НАЦІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ ХАРЧОВИХ
ТЕХНОЛОГІЙ
НАВЧАЛЬНО-НАУКОВИЙ ІНСТИТУТ
ПРИКЛАДНОЇ ЕКОНОМІКИ І МЕНЕДЖМЕНТУ
ім. Г. Е. ВЕЙНШТЕЙНА**

ТЕЗИ

**II ВСЕУКРАЇНСЬКОЇ СТУДЕНТСЬКОЇ
НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ
«АКТУАЛЬНІ АСПЕКТИ СОЦІАЛЬНО-
ЕКОНОМІЧНОГО РОЗВИТКУ УКРАЇНИ:
ПОГЛЯД МОЛОДІ»**

**2 – 3 КВІТНЯ 2020 р.
м. Одеса**

ОСОБЛИВОСТІ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПРОДОВОЛЬЧОЇ БЕЗПЕКИ В УКРАЇНІ

Галкіна І.В., студ. СВО «Бакалавр» ф-ту ТтаТХПіПБ

Одеська національна академія харчових технологій, м. Одеса

Актуальність обраної теми обумовлена загостренням продовольчої проблеми у світі та в окремих країнах, прагненням України ефективно використовувати свої ресурси та досягти максимального рівня внутрішнього виробництва харчових продуктів з власної сировини належної якості.

Метою є вивчити загальний стан та проблеми забезпечення продовольчої безпеки України; виявити основні складові продовольчої безпеки; ознайомитися з особливостями забезпечення продовольчої безпеки в Україні; оцінити сучасний рівень забезпечення продовольчої безпеки України.

Завдання дослідження полягає у визначенні причин продовольчої залежності країн взагалі, у аналізі споживчого кошику українців, складових продовольчої безпеки, у пошуку шляхів забезпечення продовольчої безпеки в Україні та аналізі кожного з зазначених шляхів (Таблиця 1).

Таблиця 1 – Шляхи забезпечення продовольчої безпеки в Україні

Напрямок	Очікуваний результат
Зменшення і контроль імпорту	Збільшення імпорту призводить до руйнування вітчизняного сільського господарства. Зменшення, навпаки, стимулює АПК.
Підтримка вітчизняного АПК	Важлива умова забезпечення продовольчої безпеки – послідовне здійснення комплексу взаємопов'язаних, скоординованих, організаційно-економічних, законодавчих, адміністративних і соціальних заходів управління нею як на державному, так і регіональному рівнях.
Суворе дотримання загальноприйнятих стандартів якості	Суворе дотримання санітарно-гігієнічних вимог, технологічних інструкцій, рецептур, режимів оброблення, зберігання, транспортування, реалізації сировини і готової продукції, як умова безпеки продовольства
Збалансованість попиту та пропозиції	Підвищити рівень НТП, тим самим зробити собівартість будь-яких продуктів значно меншою, що зробить їх більш доступними для населення.

До особливостей забезпечення продовольчої безпеки в Україні можна віднести: недостатнє використання багатого та різноманітного природно-кліматичного потенціалу; експортну налаштованість великих агропромислових виробників; низький платоспроможний рівень населення; практична відсутність дієвої підтримки малого та середнього бізнесу; залежність переробних підприємств від імпоротної сировини; відсутність комплексної програми забезпечення продовольчої безпеки та механізмів її реалізації.

Продукти харчування у життєвій діяльності людини відіграють особливу роль. Експерти вважають, що за життя сучасного покоління продовольча проблема може перерости у глибоку міжнародну кризу [1].

У першій половині ХХ століття аграрна політика почала будуватися на основі двох концепцій : класичної моделі лібералізму в АПК (США, Франція, Великобританія) і введення протекціоністської політики (Канада, Японія та держави ЄС). Стратегічним пріоритетом аграрної політики в більшості країнах було забезпечення продовольчої безпеки, під якою розумілося забезпечення продовольством[2].

Виділяючи національну продовольчу безпеку як генеральну мету аграрної політики, науковці, які займаються продовольчою безпекою, пропонують зосередити увагу на таких її аспектах: продовольчому, сільськогосподарському, зовнішньоекономічному, агропромислому, а також соціальному.

Продовольчий аспект визначає рівень забезпечення країни продовольством, у тому числі власного виробництва, обсяги необхідних резервів продуктів харчування і сільськогосподарської сировини.

Сільськогосподарський аспект показує використання аграрного потенціалу країни у виробництві необхідних обсягів сільськогосподарської сировини та продовольства.

Агропромисловий аспект дозволяє зробити аналіз матеріально-технічної бази сільського господарства та оцінити потенціал і ефективність переробних галузей, стан функціонування маркетингової сфери.

Соціальний аспект охоплює питання платоспроможного доступу населення до продовольства, соціального захисту малозабезпечених категорій населення, посилення адресності соціальної політики[3].

Таким чином продовольча безпека має національний характер, їй притаманна комплексність і перманентність. Залежно від особливостей національної продовольчої системи, періоду її розвитку, від того, яка складова продовольчої проблеми набиратиме на тому чи іншому етапі пріоритетного значення, завдання її забезпечення модифікуються разом із змінами внутрішніх і зовнішніх загроз.

Науковий керівник – к.е.н., доц.Ткачук Т.І.

Література:

1. Міляр Л. Ф. Сучасні підходи до оцінювання продовольчої безпеки // Наука і економіка. 2012. №1 (25). С.63.
2. Римская декларация по всемирной продовольственной безопасности // АПК: экономика, управление. 1997. № 2. С. 3-15.

3. Бабич М. М. Індикатори продовольчої безпеки в Україні: тенденції розвитку // Економіка АПК. 2018. № 5. С. 41-45.
4. Щербина С. В. Аналітичний центр Аграрного союзу України. 2018. 4 с.

ТЕНДЕНЦІЇ СТВОРЕННЯ АНТИМОНОПОЛЬНОГО ЗАКОНОДАВСТВА УКРАЇНИ

Каразамфір Т.І., студ. СВО «Бакалавр» ф-ту ЕБіК

Одеська національна академія харчових технологій, м. Одеса

Актуальність обраної теми обумовлена важливістю захисту економічної конкуренції та боротьби із зловживаннями монопольним становищем в Україні шляхом здійснення державного контролю за дотриманням законодавства в цій сфері, контролю за концентрацією виробництва, узгодженими діями суб'єктів господарювання, що сприятиме розвитку добросовісної конкуренції, тощо.

Метою є дослідити актуальні питання організації та діяльності Антимонопольного комітету України з використанням структурно-функціонального методу, виявити проблеми антимонопольної політики та запропонувати шляхи їх вирішення.

На початку 90-х рр. ХХ ст. головний наголос у вітчизняній антимонопольній політиці робився на подоланні й обмеженні монополізму, що було пов'язано з пануванням у тодішній українській економіці монополій як спадку колишнього соціалістичного господарства. Економічна політика України в той період закономірно набула форми антимонопольної політики.

Після проведення радикальних реформ, приватизації та демонополізації ситуація у сфері конкурентних відносин в Україні кардинально змінилася. У нових соціально-економічних умовах основною проблемою антимонопольної політики стало не просто формальне усунення монополізму, а створення ефективного конкурентного середовища, здатного забезпечити стале економічне зростання і стабільне підвищення життєвого рівня народу.

Це призвело до трансформації антимонопольної політики держави у конкурентну політику, а антимонопольне законодавство - у конкурентне законодавство.

Основними завданнями Антимонопольного комітету України є:

- здійснення державного контролю за дотриманням законодавства про захист економічної конкуренції;
- запобігання, виявлення і припинення порушень конкурентного законодавства;
- контроль за економічною концентрацією;
- сприяння розвитку добросовісної конкуренції [1].

Існують дві основні форми боротьби з монополіями - попередження створення монополій та обмеження використання монопольної влади.

Необхідність постійного вдосконалення даного законодавства пояснюється тим, що фірми-порушники постійно знаходять шляхи того, як зробити свої антиконкурентні дії або зловживання монопольним становищем законним. Але особливо небезпечними є зловживання представників державної

- Науковий керівник – ст. викл., к.е.н. Кривоногова І.Г.
87. ПРОГРАМИ ЛОЯЛЬНОСТІ ТОРГОВЕЛЬНИХ МЕРЕЖ УКРАЇНИ
Пакуленко О.В. студ. СВО «Бакалавр» ф-ту ТЗіЗБ
Одеська національна академія харчових технологій 207
Науковий керівник – к.е.н., доц. Бровкіна Ю.О.
88. РИНОК МОЛОЧНОЇ ПРОДУКЦІЇ В УКРАЇНІ: СУЧАСНИЙ СТАН
ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ
Кошова Т.О. студ. СВО «Бакалавр» ф-ту ТЗіЗБ
Одеська національна академія харчових технологій, м. Одеса 208
Науковий керівник – к.е.н., доц. Шалений В.А.
89. БІЗНЕС-ПЛАН СТВОРЕННЯ ДИТЯЧОГО КАФЕ
Ніколаєва К.М. студ. СВО «Бакалавр» ф-ту ТЗіЗБ
Одеська національна академія харчових технологій, м. Одеса 212
Науковий керівник – к.е.н., доц. Свистун Т.В.
90. ТЕНДЕНЦІЇ ПРИБУТКОВОСТІ КОНДИТЕРСЬКИХ
ПІДПРИЄМСТВ УКРАЇНИ
Пакуленко О.В. студ. СВО «Бакалавр» ф-ту ТЗіЗБ 215
Науковий керівник: Савченко Т.В., к.е.н., доц.
91. СУЧАСНІ ПРОБЛЕМИ УПРАВЛІННЯ ПЕРСОНАЛОМ ТА
МЕТОДИ ЇХ УСУНЕННЯ НА ПІДПРИЄМТСВАХ
Пакуленко О.В. студ. СВО «Бакалавр» ф-ту ТЗіЗБ 217
Науковий керівник: доц. Колесник В.І.
92. ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ БІРЮЗОВИХ ОРГАНІЗАЦІЙ В
УКРАЇНІ
Путренко Є.С., студ. Одеського технічного коледжу
Одеської національної академії харчових технологій
Науковий керівник: викладач-методист кафедри економіки ОТК 219
ОНАХТ Коробкіна О.В.
93. УПРАВЛІННЯ ПРОЕКТОМ ПІДВИЩЕННЯ ПРИБУТКУ ГОТЕЛЮ
ФОП «ALEX DREAM GUEST HOUSE “ У С. САНЖІЙКА
ОДЕСЬКОЇ ОБЛАСТІ
Козуб С. С., студ. СВО «Бакалавр» ф-ту ТЗ іЗБ 222
Науковий керівник – к.е.н., ст. викладач Константинова Т.В.
Одеська національна академія харчових технологій, м. Одеса
94. ОСОБЛИВОСТІ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПРОДОВОЛЬЧОЇ БЕЗПЕКИ В
УКРАЇНІ
Галкіна І.В., студ. СВО «Бакалавр» ф-ту ТтаТХПіПБ 224
Одеська національна академія харчових технологій, м. Одеса
Науковий керівник – к.е.н., доц. Ткачук Т.І.
95. ТЕНДЕНЦІЇ СТВОРЕННЯ АНТИМОНОПОЛЬНОГО
ЗАКОНОДАВСТВА УКРАЇНИ
Каразамфір Т.І., студ. СВО «Бакалавр» ф-ту ЕБіК 226
Одеська національна академія харчових технологій, м. Одеса
Науковий керівник – к.е.н., доц. Ткачук Т.І.